

Иван и сватбарският оркестър

В малка жълта къща в края на град Звънчоград, живееше весело момче на име Иван. Бащата на Иван - Милчо, свиреше на китара в местния оркестър и днес репетираха за сватба! Докато групата репетираше в хола на долният етаж, Ванко грабна малкото си червено акордеонче и започна да свири на стълбите пред хола. Умпа-па, умпа-па! Ритъмът съвпаднаше напълно с този на групата. Той свиреше все по-силно и по-смело. Песента свърши и всички чуха, че някой свири отвън.

„Това акордеон ли беше?“ попита барабанистът. Ванко надникна в стаята.

„Това бях аз.“ Татко му Милчо се усмихна и попита:

„Искаш ли да изсвириш една песен с нас на сватбата?“ Иван без да се колебае кимна. „Да, искам!“

На следващата сутрин, облечен в най-красивите си дрехи и лъскави обувки, Ванко застана до оркестъра в красивия парк. Когато настъпи времето булката да тръгне по алеята, той стисна нежно акордеончето си и се присъедини към мелодията. Музиката се носеше из въздуха лека като пеперуда, ефирна и радостна. Всички бяха щастливи и усмихнати. Иван също.

